COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ A UNIVERSITĂŢII „ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAŞI

Hotărârea nr. 2 din 12.01.2026

privind sesizarea nr. 108/9.01.2026

Persoana care a depus sesizarea:

Persoana împotriva căreia a fost formulată sesizarea: dl. prof. univ. dr. Adrian MURARU, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, UAIC.

Analizând sesizarea înregistrată sub nr. 108/9.01.2026 formulată de , precum și înscrisurile anexate acestora,

în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 6869/2024, al art. 100 din Carta Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași și al art. 21, art. 25–34 din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, Anexa I la Cartă, adoptat în ședința Senatului universitar din 30 ianuarie 2025,

Comisia de etică universitară a adoptat prezenta hotărâre, pentru considerentele ce urmează.

I. OBIECTUL SESIZĂRII

A. Sesizarea nr. 108/9.01.2026

Petentul arată că, în contextul cererii de motivare a unor absențe, dl. prof. univ. dr. Adrian MURARU ar fi contestat și verificat acte medicale emise de medicul său de familie și vizate de medicul Universității, ar fi reținut ultima scutire medicală prezentată și i-ar fi adresat întrebări privind identitatea medicului de familie și existența unei afecțiuni cronice.

Petentul mai susține că titularul disciplinei ar fi contactat medicul de familie „fără drept", adresând întrebări cu privire la pregătirea profesională a acestuia și la temeiul emiterii diagnosticelor/scutirilor medicale, precum și că ar fi exercitat presiuni verbale asupra sa.

În dreptul propriei calificări a faptelor, petentul a indicat depășirea atribuțiilor didactice, comportamentul abuziv față de student, încălcarea eticii universitare și a principiului proporționalității, prelucrarea nelegală de date cu caracter special, încălcarea principiilor de confidențialitate și limitare a scopului și accesul neautorizat la date personale, solicitând analizarea situației și dispunerea măsurilor legale/administrative care se impun.

II. CADRUL NORMATIV APLICABIL

Potrivit art. 163 lit. c) din Legea nr. 199/2023 și art. 100 alin. (5) lit. c) din Carta UAIC, comisia de etică universitară analizează și soluționează abaterile de la normele de etică și deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare.

Potrivit art. 27 alin. (2) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, orice persoană poate sesiza Comisia „cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere de la etica și deontologia universitară".

Potrivit art. 21 alin. (2) din același Cod, răspunderea etică poate fi antrenată „doar pentru acele conduite care erau prevăzute, la momentul săvârșirii, ca abateri de la normele de etică și deontologie universitară fie în Carta universitară, în CEDU, în lege sau în alte norme infralegale aplicabile".

Potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Cod, în baza hotărârilor Comisiei, Universitatea aplică sancțiuni personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, sancțiunile fiind puse în aplicare prin decizia Rectorului.

III. CONSIDERENTELE COMISIEI

A. Cu privire la limitele competenței *ratio materiae* a Comisiei

Comisia reține, cu titlu de premisă, că atribuțiile sale, astfel cum sunt stabilite limitativ de art. 163 din Legea nr. 199/2023 și de art. 100 alin. (5) din Carta UAIC, privesc exclusiv analiza și soluționarea abaterilor de la normele de etică și deontologie universitară.

Comisia nu este o structură de control administrativ și nici o cale de atac împotriva actelor ori măsurilor adoptate de structurile academice ale Universității. Ea nu verifică legalitatea sau temeinicia unei decizii privind situația școlară a unui student, nu se substituie titularului de disciplină, directorului de departament, decanului ori consiliului facultății în exercitarea atribuțiilor acestora și nu poate dispune ea însăși măsuri de natură academică sau administrativă.

Această delimitare rezultă și din natura efectelor pe care le poate produce o hotărâre a Comisiei. Potrivit art. 32 din Cod, singura consecință a constatării unei abateri este aplicarea unei sancțiuni persoanei vinovate, prin decizia Rectorului. Comisia nu are, prin urmare, instrumentul juridic prin care să motiveze absențele unui student, să îi confirme dreptul de a participa la o evaluare ori să dispună susținerea unui examen în altă sesiune sau printr-o modalitate echivalentă, acestea fiind tocmai măsurile solicitate prin sesizare.

A proceda altfel ar însemna ca prin hotărârea unei comisii de etică să se rezolve, pe o cale ocolită, o cerere de natură academică asupra căreia structurile competente nu s-au pronunțat încă, ceea ce ar lipsi de obiect atât procedurile proprii acestora, cât și căile de atac pe care studentul le are la dispoziție împotriva soluției lor.

B. Cu privire la principiul legalității abaterii etice

Potrivit art. 21 alin. (2) din Cod, răspunderea etică nu poate fi antrenată decât pentru conduite prevăzute ca abateri la momentul săvârșirii lor. Comisia este, așadar, ținută să verifice dacă faptele descrise în sesizare se regăsesc printre abaterile enumerate de Cod (ori acte cu caracter legal sau infralegal), iar nu să aprecieze, în abstract, oportunitatea ori legalitatea oricărei conduite a unui membru al comunității universitare.

În consecință, simpla invocare a unor noțiuni precum „comportament abuziv", „încălcarea eticii universitare" sau „încălcarea principiului proporționalității", fără descrierea faptelor concrete și fără indicarea manierei în care acestea s-ar subsuma unei abateri determinate de Cod, nu este suficientă pentru declanșarea cercetării pe fond.

C. Analiza fiecăruia dintre aspectele sesizate

1. Cu privire la verificarea înscrisurilor medicale. Comisia reține că solicitarea sau efectuarea unor minime verificări cu privire la veridicitatea ori suficiența înscrisurilor prezentate pentru motivarea unor absențe nu are, prin ea însăși, valența unei conduite abuzive sau contrare eticii universitare. Înscrisurile medicale invocate de petent au fost prezentate chiar pentru a produce efecte în raporturile academice, respectiv pentru motivarea unor absențe, astfel încât titularul disciplinei putea solicita lămuriri rezonabile în limitele necesare soluționării cererii.

Presupusele dubii exprimate de cadrul didactic cu privire la corectitudinea emiterii documentelor nu sunt descrise ca fiind formulate într-un limbaj jignitor, umilitor, discriminatoriu ori amenințător și nici ca având un caracter repetat sau sistematic. În lipsa unor asemenea elemente concrete, acestea nu pot fi calificate, la nivelul sesizării, ca abateri de la normele de etică și deontologie universitară.

2. Cu privire la presupusa interacțiune cu medicul de familie și la datele medicale. Sesizarea nu cuprinde o descriere minimală a acestei conduite: nu indică data, modalitatea contactării, conținutul concret al discuției, datele personale pretins accesate sau prelucrate, persoanele prezente, cuvintele utilizate ori împrejurările din care ar rezulta caracterul abuziv al demersului.

Mențiunile privind prelucrarea nelegală a datelor cu caracter special, încălcarea confidențialității, încălcarea principiului limitării scopului sau accesul neautorizat la date personale sunt formulate generic și reprezintă, în forma actuală, calificări ale petentului, nu descrieri ale unor conduite determinate. Or, analiza legalității prelucrării datelor cu caracter personal și a eventualului acces neautorizat la asemenea date aparține mecanismelor instituționale și legale specifice protecției datelor, Comisia de etică neputându-se substitui acestora.

Comisia ar putea examina asemenea aspecte numai în măsura în care ele ar fi descrise suficient și ar releva, în concret, o abatere de la normele de etică universitară, cum ar fi hărțuire, intimidare, tratament umilitor, folosirea abuzivă a calității de membru al comunității academice ori o atingere adusă demnității persoanei. Sesizarea de față nu conține însă elementele minime necesare pentru o asemenea calificare.

3. Cu privire la invocarea generică a caracterului abuziv și a principiului proporționalității. Afirmațiile potrivit cărora ar exista un comportament abuziv față de student ori o încălcare a principiului proporționalității nu descriu fapte, ci concluzii ale petentului. Sesizarea nu indică în raport cu ce măsură, obligație sau procedură ar fi fost încălcat principiul proporționalității și nici care sunt conduitele concrete prin care cadrul didactic ar fi depășit limitele eticii academice.

În aceste condiții, Comisia nu poate verifica în ce constă conduita imputată, care sunt circumstanțele acesteia și în ce măsură ea ar intra sub incidența unei norme de etică universitară. Competența Comisiei nu este aceea de a evalua orice nemulțumire privind conduita unui membru al comunității academice în raport cu valori sociale generale, ci de a

analiza fapte determinate care pot constitui abateri de la normele de etică și deontologie universitară.

D. Cu privire la eventualele conduite de natură etică

Comisia a examinat, din oficiu, dacă elementele descrise ar putea primi o calificare etică în raport de normele Codului, respectiv dacă ar putea releva hărțuire, hărțuire morală, victimizare, violență psihică, violență verbală, tratament umilitor, folosirea abuzivă a calității de membru al comunității academice ori o altă abatere expres prevăzută.

O asemenea calificare nu poate fi reținută în forma actuală a sesizării. Petentul nu indică o conduită ostilă, repetată sau sistematică, nu redă afirmații concrete, nu indică data, locul și împrejurările în care ar fi fost exercitate presupusele presiuni verbale și nu descrie elemente din care să rezulte lezarea demnității, intimidarea ori umilirea sa.

Prin urmare, nu se impune nici exercitarea dreptului de autosesizare prevăzut de art. 27 alin. (1) din Cod, fără ca această concluzie să echivaleze cu o confirmare a corectitudinii administrative a tuturor aspectelor reclamate.

E. Cu privire la situația petentului

Constatarea inadmisibilității sesizării nu echivalează cu o apreciere asupra temeiniciei cererii de motivare a absențelor și nu îl lipsește pe petent de dreptul de a obține un răspuns din partea structurilor academice competente.

Comisia apreciază că sesizarea poate fi transmisă, pe cale administrativă, conducerii facultății și departamentului competent, pentru analizarea cererilor privind situația școlară a petentului și pentru comunicarea unui răspuns scris.

În măsura în care petentul apreciază că au existat încălcări ale regimului protecției datelor cu caracter personal, acesta are posibilitatea de a utiliza mecanismele instituționale și legale specifice acestei materii, distincte de procedura de etică universitară. De asemenea, dacă apreciază că a fost supus unor conduite care constituie abateri de la normele de etică și deontologie universitară, are deschisă calea unei noi sesizări, formulată cu respectarea cerințelor art. 27 alin. (4) din Cod.

IV. DISPOZITIV

Pentru aceste motive, în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al art. 100 alin. (5) din Carta UAIC și al art. 21 alin. (2), art. 27 alin. (2), (5) și (6) și art. 32 din Codul de etică și deontologie universitară al Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași, Comisia de etică universitară

HOTĂRĂȘTE:

1. **Constată** că, astfel cum a fost formulată, sesizarea nu indică fapte concrete susceptibile să constituie abateri de la normele de etică și deontologie universitară în sensul art. 21 alin. (2) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC. Aspectele privind motivarea absențelor și verificarea documentelor justificative țin, în principal, de aplicarea regulamentelor academice, iar aspectele referitoare la protecția datelor cu caracter personal pot fi analizate, după caz, prin mecanismele specifice acestei materii.
2. **Respinge**, în consecință, ca **inadmisibilă**, sesizarea, în temeiul art. 27 alin. (2) și (5) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC.

3. **Învederează petentului** că, în măsura în care apreciază că a fost supus unor conduite care constituie abateri de la normele de etică și deontologie universitară, are dreptul de a sesiza Comisia printr-o nouă cerere, formulată cu respectarea cerințelor art. 27 alin. (4) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, respectiv indicând, pentru fiecare faptă, în ce constă aceasta, persoana căreia îi este imputată, data, locul, împrejurările săvârșirii și norma de etică pretins încălcată.

4. Dispune comunicarea prezentei hotărâri petentului, [redacted], la adresa de corespondență indicată în sesizări, [redacted]

5. Dispune supunerea prezentei hotărâri avizului Serviciului Juridic, potrivit art. 100 alin. (7) din Carta UAIC și art. 31 din Cod, precum și publicarea acesteia pe site-ul Universității, cu anonimizarea prevăzută de art. 29 din Cod și cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

6. Prezenta hotărâre poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare, în condițiile art. 30 alin. (1) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC.

Președintele Comisiei de etică universitară a UAIC,

Lect. univ. dr. Daniel ATASIEI

Aviz Serviciul juridic al UAIC,

Diana GRUMĂZESCU

Data: 7.10.2026